16. Gospod in Lucifer - zadnji pogovor

1 Ko sem s pogledom zdrsel po množici Svojih privržencev, ki so zelo zbrano poslušali Moje besede in niso prav vedeli, kako naj si jih razlagajo, sem v Svoji duši začutil globoko sočutje in nadvse veliko ljubezen do tistih, ki so Mi tako zaupljivo sledili. Hkrati pa sem opazil, kako se je zlo v njih trudilo, da bi njihove duše odvrnilo od Mene in jih vrnilo svetu. To je razkačilo Božanstvo v Meni, človek Jezus je stopil v ozadje in v Meni je zavladal samo Oče.
2 In Vsemogočnost (Jaz) je rekla: »Naj znova poskusimo vse te osvoboditi tistega, kar sili navzdol, da bodo lahko postali otroci višav in se bo izgubljeni sin vrnil v očetovo hišo!«
3 In glej, vsi so trdno zaspali. Jaz pa, kot človek Jezus in kljub temu Bog od vekomaj, sem stal sam in kot Tisti, po katerega volji je bilo vse to ustvarjeno, sem Predse poklical Luciferja, padlega nadangela.
4 Nato so se iz teles spečih ločile duše in se zbrale okoli Mene, in v njih je žarela sijoča iskra, ki je tem še zelo nečistim dušam dajala svetlobo in življenjsko toploto.
5 Pokleknile so Predme in Me prosile (duše učencev): »O Gospod, ne odvrni se od nas! Odrešil si nas in vodil nas boš še naprej!«
6 Lucifer pa je v podobi lepega mladeniča, vendar brez sija, s sklonjeno glavo stal pred Menoj in čakal na Moje besede.
7 Jaz pa sem mu rekel: »Nosilec luči, Božanstva nisi mogel videti, lahko si ga le občutil, in ko si odhajal iz središča Moje ljubezni, da bi vnesel svetlobo in življenje v vsa območja neskončnosti, si začel verjeti, da nisi zgolj prenašalec moči, temveč njen posestnik. Svojo ljubezen si spremenil v napuh in si rekel: `Bog, ki Ga ni mogoče videti, ni Bog. Bitja, ki so nastala po moji volji, me častijo kot edino vidno bitje, kakor Boga. Zato hočem zanje biti in ostati Bog.'
8 Tedaj je v tebi zadonel Moj glas: `S teboj in v tebi deluje polnost Mojega duha, in vse lastnosti, ki pri tem počivajo v Meni, oblikujejo v neskončnost vzpenjajočo se lestev, ki vodi navzgor in navzdol. Dal ti bom del Svoje moči, da bo vsak vladal iz najbolj notranje omejitve, ki pri tem oblikuje najbolj notranjo točko, ki priteka sem iz neskončnosti z dveh strani. In tako boš lahko ti kot končno bitje, izšlo iz Mene, kljub temu deloval neskončno z Menoj, kot pravičen, Meni nasproten pol.`
9 Ti pa si svarilo zanemaril; kajti tvoja moč je iz tebe ustvarila nešteto bitij, in ta so ti sledila in postala mogočna, saj Jaz na novo ustvarjenih bitij, kot del tebe, nisem hotel uničiti. Množica je čedalje bolj naraščala in postavili so te za svojega boga. Tedaj si se znova pregrešil in rekel: `Bog sem, kajti nikjer ne opazim moči, ki bi kaj ustvarjala!' Norec, kot da bi to, kar je končno, lahko kdaj koli videlo in dojelo neskončno!
10 Nato sem te vklenil v verige in glej, zdaj ista moč stoji pred teboj kot oseba in ti pravi: `Jaz sem Bog, ki doslej ni bil viden! Ali Me prepoznaš zdaj? Vrni se v Očetovo hišo, da se boš znebil okov in zasedel prostor, ki ti pripada. Poglej množico, ki zdaj, odrešena tebe, kleči pred Menoj, oživljena v sebi po Mojem dahu in na vekomaj

obrnjena k Meni. Opusti trmo, naj vate vdahnem toploto Svoje ljubezni - in vsa materija se bo razblinila v nič!'«
11 Lucifer je rekel: »Ti si Jezus iz Nazareta, človek z veliko močjo, ki je bila nekoč tudi z menoj. Toda da bi Boga, najvišjo moč, neskončnost v končnem, pripoznal v tebi - ne, nikoli! Kar je bilo z menoj, je lahko tudi z drugimi. Ljudje so umrljivi, njihova telesa strohnijo - tako boš tudi ti razpadel, tvoje telo se bo razkrojilo in od Jezusa bo ostal samo prah.
12 Poznam svojo krivdo in se vidim razgaljenega brez okrasja luči, in privoščim ti teh nekaj mojih, ki so prestopili k tebi. Toda Vsemogočnost ne bo nikoli uničila Svojega stvarstva, ki je pravzaprav moje delo, saj sem ji ga jaz pomagal ustvariti in ga tudi ljubim tako kakor Ona, kajti iz mene je. Naj se boj nadaljuje, kajti šele ta boj omogoča življenje. Groza pred smrtjo je moje delo in z njo vežem svoja ustvarjena bitja nase, in ta ostajajo pri meni, da lahko moje lastnosti živijo v njih. Je že prav tako, kot je. Kaj torej še hočeš od mene?«
13 Jaz sem rekel: »Tukaj ni kraj za prepir, kajti zelo dobro veš, za kaj gre. Meni kot bogočloveku je dana vsa moč nebes, le tvoja zakrknjenost Me noče prepoznati, ker še zmeraj upaš, da boš Božanstvo premagal in dobil oblast nad Njim. Veliko potrpljenje Božanstva si razlagaš kot šibkost, Njegovo ljubezen kot nemoč. Tvojih množic, zaradi katerih sem se utelesil, da bi jih odrešil, ne boš pustil oditi, skušaš jih podpihovati, čeprav veš, da so tvoji privrženci že zelo oslabljeni in jih je veliko manj. Uspelo ti je ujeti njihovo človeško naravo in jih odvrniti od spoznanja. Obstoj poganstva je tvoje delo. Kljub vsemu so se vsa tvoja dejanja tako obrnila, da bodo padli kljub vsemu pripeljani k Meni - in vse to ti ni dovolj?«
14 Lucifer je rekel: »Ti, ki so pripadli tebi, čakajo le moj klic, da bi se mi vrnili. Daj mi priložnost, da ti dokažem, kako šibki so - in če izgubim, te bom pripoznal. Daj mi oblast nad tvojim telesom, naj si ogledam notranje bitje, ki živi v tebi, in razkrilo se bo, kako malo božanskega je na njem. In tudi vsi tukaj, se bodo vrnili k meni, saj mi pripadajo, ko bo Jezus plačal davek smrti.«
15 jaz sem rekel: »Kar Jaz sam popeljem v Svoje kraljestvo je zate za večno izgubljeno. Že od začetka sveta najbolje vem, katere poti vodijo k zveličanju. Toda pazi se - tvoja mera je dopolnjena! Spet sem prišel iz ljubezni do ustvarjenih bitij Mojih nebes in zemelj, in kljub tvoji trdovratnosti bom iz ljubezni do njih delo tudi dokončal.
16 Ne trmoglavi, da bi bila s tvojim uničenjem uničena tudi vsa bitja, nastala iz tebe, in da je od tega odvisen rok, ki velja tudi zate. Prišel bo čas, ko pred Menoj ne boš stal samo brez sija kakor zdaj, temveč tudi brez vsakega bitja, nastalega iz tebe,

potem pa z uničenjem tebe ne bo prizadeto nobeno ustvarjeno bitje več. Potem se boš moral spet odločiti - če ne boš že prej raje kar sam prostovoljno prišel k Meni. Zdaj pa stran od tod, kajti Moji sklepi so trdni in Moja volja naj se zgodi!«
17 Lucifer je nato izginil, Jaz pa sem blagoslovil duše, zbrane okoli Mene, jih okrepil in jim ukazal, naj se vrnejo v svoja telesa.

17. Razkritje načrta stvarjenja in odrešitve

1 Nota bene. Številni se boste ob tem spraševali, zakaj sem duše Svojih učencev poklical iz njihovih teles, da bi bile priče temu prizoru. To se je zgodilo iz dveh razlogov.
2 Prvič, da ob prebujanju ne bi v zemeljsko življenje prenesli nobenega spomina na doživeto, saj bi bil takšen spomin nepotreben, celo škodoval bi njihovemu nadaljnjemu razvoju - ker je duša samo v svojem svobodnem stanju zmožna spoznati svoje prejšnje stopnje. Od tega pa je odvisno, ali Me te duše lahko povsem prepoznajo kot svojega Gospoda in Stvarnika in Me potem zaprosijo, naj jih zavarujem. Lucifer pa naj bi ob tem spoznal, da izgublja čedalje več svojih privržencev in tako postaja čedalje šibkejši.
3 Da bi jasno razumeli nadaljnje dogajanje, je zdaj pravi čas, da vam razložim, kdo in kaj naj bi bil Lucifer, kako naj bi si ga človek predstavljal, in kako ga je mogoče premagati v vsakem posamezniku, kajti samo s pravim razumevanjem tega najpomembnejšega vprašanja je mogoče pravilno8 razumeti stvarstvo, Moj prihod na ta svet, Moje trpljenje in smrt. Zato naj zdaj svet brez vsake vnaprejšnje miselne predstave prisluhne veliki skrivnosti Mojega stvariteljskega in odrešiteljskega načrta!
4 Ko se je Božanstvo po dogodkih, ki vam bodo zmeraj ostali skrivnost, našlo in v Sebi spoznalo ustvarjajoči in vse obsegajoči svetovni duh, je začelo v Božanstvu mogočno kipeti in pritiskati, in Si je reklo: `Svoje zamisli hočem pozunanjiti, da bom iz njih spoznalo, kaj zmorejo Moje moči: Kajti dokler ni nekega delovanja, se Božanstvo lahko spozna le skrajno malo. Šele iz Svojih del čedalje bolj spoznava Svojo moč in se tega veseli (tako kakor vsak mojster šele iz svojih izdelkov spozna, kaj tiči v njem in ga to razveseljuje).
5 Božanstvo je torej hotelo ustvarjati in Si je reklo: `V Meni počiva vsa moč vseh večnosti, ustvarimo torej bitje, ki naj bo imelo vso moč kakor Jaz, vendar takšno, da bo v sebi nosilo lastnosti, iz katerih bom lahko spoznalo samo Sebe!' In tako je bil ustvarjen duh, opremljen z vso močjo iz Mene, da bi si Božanstvo lahko ogledovalo Moje moči, ki počivajo v Meni.
6 V tem duhu je hotelo Božanstvo ugotoviti trdno točko lastne učinkovitosti, podobno

kot človek, ki pri hoji najde oporo šele v trdnih zemeljskih tleh, kajti tedaj njegove moči začnejo delovati in začne hoditi. Odpor, ki ga nudijo tla, je torej upravičen, je celo sredstvo, ob katerem se pravzaprav izrazi človekova moč in mu omogoči hojo. Ta oddana moč, ki je bila položena v na novo nastalega duha, je bila nasprotni pol, to pomeni ustrezno nasprotje vseh lastnosti, ki jih vi označujete kot božanske. Ta nasprotni pol pa zato ni nebožanski, temveč le omogoča širjenje prave luči spoznanja.
7 Kajti vsako lastnost, ko je popolna, si je treba ogledati z dveh strani. Tam, kjer v eni točki sovpadeta obe strani, je potemtakem mogoče najti Mojo popolnost. Ob spustu ali dvigu iz tega središča pa se obe izgubita v neskončnost.
8 Vzemimo za zgled ljubezen kot najvišjo postavo in najplemenitejšo lastnost v središču Mojega srca. Vsak bo prav zlahka razumel, da lahko tudi najbolj ljubeči človek še bolj ljubi; prav zlahka si mislite, daje že na vaši zemlji zmeraj nekdo, ki je še bolj ljubeč. In kljub temu boste opazili, da imajo skrajno ljubeči ljudje v sebi tudi ustrezen nasprotni pol, zato so tudi zmožni iz ljubezni in z upoštevanjem pametnih razlogov nekomu odreči marsikaj, kadar jim ta izrazi želje, ki bi mu bile le v škodo.
9 Če bi bilo zdaj ustvarjeno neko bitje in postavljeno na to mejo, iz katere bi se lahko svobodno razvijalo v obe smeri, je mogoče zlahka razumeti, da bi lahko v sebi čedalje bolj razvijalo omenjeno lastnost odrekanja, se tako čedalje bolj oddaljevalo od prave meje in se nazadnje tudi izgubilo v najbolj neskončni globini nasprotnega pola, to pomeni v največji trdoti. Tudi ob nekem slabem človeku si zmeraj lahko zamislite še slabšega, še bolj neljubečega, ki se je izgubil v nepopisno oddaljeni sebičnosti.
10 Če pa sem ustvaril bitje, ki je - dobro poslušajte - vsebovalo samo pravični pol vseh Mojih božanskih lastnosti, pa to ne pomeni, da sem se mu povsem odrekel, da bi odtlej kot Bog obstajal nekako samo iz ene polovice, temveč samo: ustvaril sem bitje, ki sem ga postavil na omenjeno mejo, ga opremil s Svojo vsemogočnostjo, deloval torej skozenj in mu potem dovolil, da se svobodno razvija navzgor ali navzdol. In iz te popolne moči sem mu dovolil delovati svobodno.
11 Ta prva luč spoznanja - torej spoznanje, da je možen razvoj navzgor ali navzdol - naj bi delovala tako, da bi bitje prostovoljno ostalo v središču, in od tam delovalo v najtesnejši povezavi z Božjim praduhom, samo ustvarjalo zmeraj nova bitja, da bi potem stvarnik in ustvarjeno bitje čutila pristno veselje in v tej radostnem delovanju uživala večjo blaženost.
12 Ko vam zdaj povem, da se ta prvoustvarjeni duh imenuje Lucifer (pomeni, nosilec luči), boste tudi razumeli, zakaj se imenuje tako in ne drugače. V sebi je nosil luč spoznanja in je kot prvo duhovno bitje lahko prav dobro spoznal meje notranjih duhovnih polarnosti. Opremljen z Mojo popolno močjo je nato priklical v življenje še

druga, njemu povsem podobna bitja, ki so tudi občutila Božanstvo v sebi in videla, da v njih gori ista luč spoznanja kakor v njem. Prav tako so lahko sama ustvarjala in imela vso moč Mojega duha, le da so v njih posebne moči Mojega praduha svetile porazdeljeno, to pomeni, da je njihov značaj ustrezal Mojim sedmim poglavitnim lastnostim in zato je bilo njihovo število sedem.
13 Zgrešeno bi bilo misliti, da jim je manjkalo šest drugih lastnosti, saj so te ustrezale eni, vendar so v svojem bistvu vsebovale ustrezno potezo, ki jih je usposabljala kot nosilce posebne lastnosti, in to lastnost so bitja tudi odlično razvila; kajti že v prazačetku sem Svoja bitja zasnoval tako, da drugo brez drugega ni moglo shajati, in to je bilo tudi najboljše sredstvo za preprečevanje povzdigovanja drugega nad drugega.
14 Lucifer, ki je dobro vedel, da naj bi on v sebi predstavljal Bogu nasprotni pol, je začel zgrešeno načrtovati, da bi Božanstvo nekako vsrkal vase, in je tako zapadel v zmoto, da bi kot ustvarjeno, in s tem končno bitje, vase lahko sprejel neskončno. Kajti tudi tukaj velja zakon: `Nihče ne more Boga (Neskončnosti) videti in ob tem ohraniti življenja.' Božanstvo lahko torej zgolj občuti, Njegove ukaze (dokler je v ustreznem središču) sliši, nikoli pa Božanstva ne more osebno videti.
15 Ker končno bitje nikoli ne more dojeti neskončnosti, lahko glede tega zlahka zapade v zmoto, in če v njej vztraja, v njej tudi ostane. Zato se je Lucifer kljub vsem svarilom tudi ujel v utvaro, da bi lahko vsrkal Božanstvo in Ga tako ujel. S tem je zapustil pravo oporo, se oddaljil od središča Mojega srca in se čedalje bolj predajal zgrešeni želji, da bi okoli sebe zbral svoja ustvarjena bitja, nastala z njegovo pomočjo, vendar iz Mene, in zavladal prostoru, naseljenem z bitji vseh vrst.
16 Prišlo je do razkola, do ločitve na dve strani, kar je pripeljalo do tega, da je bila Luciferju odvzeta moč, ki sem mu jo dal, in tako je s svojimi privrženci postal nebogljen in brez moči ustvarjanja.
17 Seveda se je postavilo vprašanje: Kaj naj se nato zgodi z armado padlih in kakor mrtvih, to pomeni nedejavnih?
18 Mogoči sta bili le dve poti. Prva pot: Uničiti Luciferja in njegove privržence in nato ustvariti nekoga drugega, ki bi verjetno zapadel v isto zmoto, kajti popolnejši duh, ki bi ga jaz izpostavil iz Sebe in ne bi bil odvisen od Moje volje, tudi ne bi mogel ničesar ustvariti. Ustvariti stroje, ki samodejno izvajajo, kar jim ukažem, ne bi bilo težko. Da bi se dosegla luč samospoznanja, pa je bila dotedanja pot edina mogoča. Ker pa so bili s pomočjo Luciferja ustvarjeni tudi drugi duhovi, ki so Mi ostali zvesti, so zato sodili v njegovo sfero. Nenadno uničenje Luciferja bi torej pomenilo tudi uničenje vseh živih bitij.

19 Predstavljajte si človeka, ki je okoli sebe zbral otroke in otroke otrok, ki sicer izvirajo iz njega kot posrednika, vendar svoje življenje kljub vsemu dolgujejo Meni. Če naj bodo dejanja tega človeka, njegove misli in vse drugo za zmeraj uničeni, bi morali biti uničeni tudi njegovi potomci, ker bi sicer spomin nanj še naprej živel v njih. Samo popoln izbris vsega, kar je bilo kadar koli na kakršen koli način povezano z njim - ne glede na to, ali je bilo dobro ali slabo ali uničenje zasluži ali ne -, bi šele omogočil popolno pozabo.
20 S čim naj bi si Lucifer, ki je padel zgolj zaradi svoje zmote in bi navsezadnje lahko dobil tudi priložnost, da se zmoti odpove, to zaslužil? Zakaj naj bi bitja, ki so Mi ostala zvesta, zaslužila uničenje, in nazadnje: Kaj je z Mojo modrostjo, če ne bi že od vsega začetka spoznal in predvidel možnost takšnega odpada, da se kaj takega ne bi ponovilo? In predvsem: Kaj je z Mojo ljubeznijo, če ne bi opustila uničenja in bi z modrostjo našla pot, kako izgubljena bitja vrniti k luči spoznanja, da bi se tudi obdržala v pravem ravnotežju polarnih lastnosti?
21 Ostala je torej le druga pot, in to imate v materialnem stvarstvu pred seboj.
22 Predstavljajte si človeka, ki nikakor noče sprejeti, da je kralj dežele mogočen vladar, ki je človeka sicer opremil z vso močjo in pooblastili, vendar ta kralja še nikoli ni videl. Upira se mu in bi se rad sam zavihtel na prestol. Da upornik ne bi pokvaril njegovih zvestih podložnikov, ga kralj ujame, mu odvzame okrasje in pooblastila, in ga da vreči v trdno ječo za toliko časa, dokler ne bi prišel k pameti, enako stori tudi z njegovimi privrženci. Privržence, ki se pokesajo in spoznajo svojo zmoto, tudi osvobodi, in ti potem kralju, ki se jim nato tudi vidno pokaže, prisežejo zvestobo.
23 Ta slabotna, zemeljska prispodoba vam razkriva Moje početje, kajti ječa je materialno stvarstvo. Da bi razumeli kaj več, bi morali spodbuditi zaznavanje v svoji duši, kajti človekov razum temu ni kos.
24 Duša je sestavljena iz nešteto delcev, vsak od njih ustreza misli, ki izvira iz Mene, in ko se duša sestavi, ne more biti drugačna kakor je, saj tedaj ustreza značaju, ki gaje prejela. Ko se neki kristal dokončno izkristalizira, se v svojem bistvu ne more več spremeniti, kristalizira ali kot romboeder, heksaeder, oktaeder in tako naprej, glede na to, katera oblika ustreza njegovemu značaju, to pomeni, ustreza sprijetim delcem okoli njegovega življenjskega središča.
25 Če je treba popraviti kristale, ker niso nastali povsem čisti, jih je treba v ta namen raztopiti s toploto (ljubeznijo), da se ti potem z ohladitvijo tople vode ljubezni - ali povedano drugače, z opustitvijo svoje volje - izkristalizirajo na novo. Spet postanejo novi, lepi kristali, in vsak odgovoren kemik si prizadeva ustvariti kar se da lepe, prozorne in velike kristale, ki ustrezajo njegovemu namenu.

26 Glej, takšen kemik sem Jaz! V topli vodi ljubezni razpustim kristale, ki so postali nečisti (Lucifer in njegovi privrženci), in nato pustim, da se te duše na novo izkristalizirajo, se zbistrijo. Znano vam je, da to poteka z vzpenjanjem iz mineralnega in rastlinskega kraljestva do človeka. Ker pa Luciferjeva duša zajema vse materialno stvarstvo, se mora to izraziti v človeški obliki. Tako se vse duhovne združbe zmeraj združujejo v eni osebi, ki jih predstavlja kot vodja tistega združenja, in ustvarjajo tisto, kar imenujemo njegovo sfero. V materialnem svetu ni prav nič podobnega, kar bi to jasno ponazarjalo, zato pravim: Začnite zaznavati s svojo dušo!
27 Zdaj boste tudi bolje razumeli, zakaj Lucifer zmotno misli, da mora tako ravnati, kakor ravna, da bi bila materija lahko ustvarjena - v zmoti je zato, ker končni namen Mojega stvarstva ni materija, temveč zgolj svobodno spoznati, ljubiti in razumeti Božanstvo kot cilj Mojih, iz Mene porojenih bitij, materija ob tem pa je le nujni pripomoček. Lucifer je vztrajal v tej drugi zmoti in se nazadnje izgubil v konicah svojih polarnih lastnostih, samega sebe slepil, da mora zato nujno ohraniti materijo. Dano mu je bilo le toliko svobode, da je lahko materijo prežel, to pomeni, da si jo je zavestno ogledal v sebi, da bi tako kot prvoustvarjeni duh spoznal, kakšno trpljenje je pripravil svojim sopotnikom, in da bi ga to privedlo na pot vrnitve. Tega ni storil, temveč je, prav nasprotno, hotel vladati kot knez materije, ki mu je pripadala. Da bi obdržal svoje kraljestvo, je, kolikor se je le dalo, spet potemnel na novo izoblikovane človeške kristale, kajti boj z Bogom se mu je zdel nekaj velikega, vzvišenega in življenje ohranjajočega.
28 Človeški kristali, ki jih je bilo treba, da bi se dosegel namen, spet osvoboditi, so se lahko nagnili na njegovo ali na Mojo stran, in so se v času življenja seveda največkrat ujeli v njegove mreže. Poglej poganstvo, v katerem se Lucifer pusti častiti kot kralj, svoje polarne lastnosti, ki v sebi prav tako skrivajo veliko modrost, pa kot bogove.
29 Postavlja se vprašanje: Zakaj dopuščam takšno početje? Tega ni mogoče razumeti, dokler človek ne upošteva končnega cilja, to pa je najbolj svobodno samospoznanje v Bogu.
30 Če kakšen veliki ljudski voditelj zapade sprevrženostim in za seboj potegne še svoje somišljenike, kako potem najhitreje uresničiti cilj - vsem prinesti pravo luč? Zagotovo tako, da se voditelj ljudstva sam odpove svojim sprevrženostim, kajti tedaj mu bodo privrženci kar najhitreje sledili. Če pa mu skušamo samo izmikati posamezne privržence tako dolgo, dokler ni sam povsem razgaljen, pa se cilj odmakne nekam v prihodnost.
31 Pri meni ves čas velja, da je treba zadeve urejati v jedru, šele tedaj, če tega ni mogoče doseči, je treba ubrati ovinek!

32 Ker se je med ujetništvom - pomisli na prispodobo o kralju - stalno očitalo: `Če bi lahko videl kralja, bi verjel vanj!' je to sprožilo Moje učlovečenje; učlovečil sem se prvič, za padle, in drugič, da bi tisti, ki niso padli, Božanstvo osebno videli in tako okronali svojo vero.
33 V tem je skrivnost Mojega učlovečenja, ki je moralo predreti materijo, saj bi ta sicer - če bi se Lucifer čedalje bolj izgubljal v trdoti nasprotnega pola -, nujno postajala vse trša in trša. Moje učlovečenje je to ustavilo in natančno pokazalo pot k odpravi malikovalske službe in čaščenja polarnih lastnosti, in moralo ponuditi tudi dokaz, da je mogoče, prvič, smrt premagati - ta ljudi veže na materijo in njene užitke - in da je to nekaj skrajno uresničljivega, in drugič, da v materiji ni življenja, temveč je življenje zgolj v duhu, saj je materija le ujetnica duha.
34 Samo po sebi se razume, da sem si pripravil najprimernejšo deželo, ljudstvo in družino, kjer bi bilo Moje žrtvovanje zanesljivo uspešno, kajti sicer bi Me Lucifer lahko premagal; zgodovina judovskega ljudstva pa odgovarja na vprašanje, kje se je to moralo zgoditi.

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 11